

2.
číslo
V. ročník

ZUŠkoviny

Dr. Hutavýho

Měsíčník Základní umělecké školy F. A. Šporcka, Jaroměř

vychází 1. října 2010 jako ujištění: Slunce je, i když ho právě nevidíte!

Úvodník

Milý pane doktore,

už několik mnoho či nemálo let souzní naše rodina s jaroměřskou ZUŠkou. Pamětliva dob, kdy ještě chodili po světě mamuti, už jen evidenční číslo materiálu nespotebního na čele mi chybí, dovolím si něco málo názorů, poznámek, postřehů či vjemů.

Za dveřmi Vaší ZUŠky, pozdraví mě nejprve Váš „manager“. Jinak to snad ani nejde. Nástěnky se chlubí přebohatou aktivitou žáků i učitelů, přehledy finanční svědčí o prosperitě Vašeho podniku.

Hned za rohem, pozorný návštěvník jistě dosvědčí, objeví se kus Vašeho Já.

Zadumán dohlížíte na výuku, držíce v jedné ruce moudrou knihu, v druhé škraboška je připravena k výkonu nikoli divadelnímu, ale *divadelnímu*. V oddělení **DR**amatickém tuží se Vaši posluchači nejen umění dramatickému, ale domnívám se, i umění rétorickému, rukodělnému, v poezii i próze člověku znalému, všechny smysly s citem rozvíjející.

Pokoří-li návštěvník či student schody všechny, tóny různobarevné v síle kolísající zaujmou (většinou) libozvučně posluchače. Neuvěřitelně bohaté je oddělení **HU**dební. Nejsem schopna vypočíst všechny hudební nástroje, na něž má Váš podnik erudované odborníky, učitele, či přímo promované umělce.

Není však nutné schody zdolávat, chtěje se s jednou z Vašich služebnic seznámit. Sama, znajíce snad pouze kroky na polku a valčík, obdivuji se umění **T**anečnímu. Obuv jen pro tanečnice určená, snad „špičky“ se zvoucí, je mi cizí a vzdálená. Neznamená to ovšem, že bych s úctou patřící dílu uměleckému, neuznávala tento obor. (Moje gumovky do chléva se stydí.)

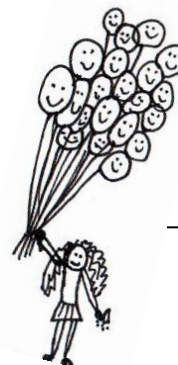
Několik málo schodů vyjde, kdokoli zájem o Múzy projeví, aby Vás mohl zahlédnout v plášti pomalovaném, na paletě barvy ještě nezaschlé... Od útlého věku svého nejsem schopna namalovat slona, aniž by nepodobal se stodole. Je neuvěřitelně inspirující sledovat vitríny **VÝ**tvarného oboru, žasnou a pozastavuji se nad uměním mláďat lidských.

Je naprosto evidentní, že bez Vašich ušlechtilých Múz, službami i vůněmi nenahraditelných služebnic, byste neobstál v tak bohatém programu, nejen pracovním.

Dovoluji si tedy vyprošovat pro Váš podnik, věru více než bohulíbém, vše dobré, schopného manažera, dostatek učitelů-profesorů pro výše uvedené obory.

A paní uklízečka zaslouží si také jistě svého uznání.

Vaše, s úctou vzhlížející, SM
(spokojená mamina)

Z notesu pana ředitele

Dětská opera a projekt Brundibár se představily v Německu. Čeká nás filmové natáčení?

19 žáků a 4 učitelé se ve dnech 15. až 20. září zúčastnili finále celoevropské soutěže „art4all“ v Dortmundu. Do Německa nás pozvali organizátoři festivalu SEE YOU Festival, abychom prezentovali náš projekt, který proběhl v Jaroměři v květnu 2009. Už samotné pozvání do finále bylo velkým úspěchem, protože se do soutěže přihlásilo celkem 255 projektů především z Německa, ale i Islandu, Polska, Litvy, Lotyšska a Turecka.

Všichni účastníci se kromě jiného zapojili do jedné ze 14-ti nabízených tvůrčích dílen, které vedli zahraniční lektori. Byla to tedy obrovská příležitost využít cizí jazyk v komunikaci a poznat styl jiných lektorů. Nejvíce žáků se zapojilo do hudební dílny, další pak do improvizčního divadla, kreslení komiksu nebo vytváření grafitů. Dále jsme měli možnost poznat aktivity dalších finalistů, což pro nás bylo velmi inspirující a mohli jsme si udělat rychle představu o tom, jakým způsobem pracují s mládeží jinde. A právě tady se zrodila myšlenka pro mezinárodní projekt, který proběhne v Jaroměři v roce 2012.

Naše provedení zaujalo svojí originalitou a provedením. Není tedy náhoda, že jsme byli osloveni, zda bychom byli ochotni podílet se na natáčení dokumentu Die Mädchen von Zimmer 28 (DOUGLAS WOLFSPERGER FILMPRODUKTION), který by měl mít premiéru v létě 2011. O případné spolupráci bylo v těchto dnech zahájeno jednání a jsme zvědaví, zda k natáčení skutečně dojde. Děkuji všem žákům a kolegům za reprezentaci školy a Jaroměře!

Mgr. Pavel Linha, ředitel školy a koordinátor projektu

Bylo – Nebylo

Varhaníci na YOUTUBE

Po varhanní soutěži **Organum Regium** jsme se rozhodli, že po loňském úspěchu s našimi varhanními videi nahrajeme některé další skladby a přidáme je na internet. V druhé půlce prázdnin nám pan učitel Kovář zajistil návštěvu litomyšlského kostela Povýšení svatého Kříže. Nachází se tam nádherné velké varhany Vladimíra Grygara z roku 2000, které mají jako jedny ze dvou v ČR horizontální španělské trumpety, vystupující do prostoru kostela. Tento nástroj, svou velikostí ojedinělý, nám skvěle posloužil pro nahrání našich videí, které najdete například na stránkách školy www.zus-jaromer.cz anebo zadáním výrazu „organská Litomyšl“ do vyhledávacího pole na stránce www.youtube.com

Jan Škrabka

Vlastimil Kovář, Jan a Martin Škrabkovi u varhan v Litomyšli

See you festival 2010

Dne 15. září v deset hodin večer si vyjela na „pracovní výlet“ jedna „Zušková banda“. Byla to skupinka lidí, kteří měli společně namířeno k jedinému cíli – Německo, Dortmund s jedinou jasnou vizí – odprezentovat hrdě svůj projekt a vše si užít. Cestovalo se mikrobusem a chcete-li vyzvědit, jaká cesta byla, máme pro vás snadnou odpověď: dlouhá a únavná. V okamžiku, kdy jsme dorazili do bodu určení, se únava některých z nás proměnila v něco horšího, hysterii... Inu posuďte sami: nocleh ve stanech s plachtou bez plachty? Ani teplá voda netekla, nebo spíše tekla, horká... až moc.

Že by byl pobyt v Německu plný jen samých negativ? Zdaleka ne. Druhý den se vše začalo obracet k lepšímu. Nastartovala nás dobrá snídaně a následné workshopy, do kterých jsme byli různě rozděleni. Naši hudebníci se samozřejmě zabývali hudbou, někteří z nás si ale vyzkoušeli také grafiti a tvorbu komiksů. Po obědě jsme byli každý den odvezeni hromadně do města, kde probíhal další program v podobě různých představení. Večer jsme samozřejmě zase skončili v areálu BIGTipi, kde, světe div se, na nás jednoho krásného večera čekaly i deky! Večery probíhaly různě. Někdo mašíroval zabrat si horkou opravenou sprchu a pak stan, jiní zůstali v hlavním velkém stanu u čaje a někteří z nás se spolu s ostatními uchýlili k ohni, kde se vzdělávali i v jiných kulturách. A tak jsme si to přes počáteční šok a zimu, která byla všude, náramně užili!

TzjvvK a Pijavka

Improvizační divadlo

Do německého Dortmundu jsme přijeli nejenom zahrát operu Brundibár – neobyčejný příběh, ale také jsme měli šanci poznat nové přátele, zažít spoustu nových zážitků, na které jistě nezapomeneme, okusit nové schopnosti, o kterých jsme dosud neměli ponětí. Bylo toho hodně. Měli jsme šanci v zahraničí mnoho ukázat, aniž bychom byli svazováni jazykovou bariérou. Dokonce jsme i své nové přátele nějaká česká slovíčka a věty naučili. Krom toho jsme si i cizí jazyky procvičili a zjistili, čeho všeho jsme schopní. Také jsme byli svědky nejruznějších vystoupení ze všech „cizích“ koutů. Mohli jsme poznat, co tvoří sousedé z Německa, z Polska a z dalších evropských zemí.

Ve workshopu (dílňě) zabývajícím se improvizačním divadlem jazyková bariéra téměř neexistovala. Co cítíme a na co myslíme, jsme mohli ukázat tělem, gesty, zvuky... Beze slov. Nevadilo, že byste všemu nerozuměli, mohli jste odpozorovat, odušit. Stačilo to. Pocit, že jste v kruhu skvělé party lidí ze všech koutů Evropy, vám dodávalo sebevědomí, že když něco zkažete, neuděláte úplně perfektně, nevádí. To tu nehrálo roli. Hlavní roli hrála koncentrace těla, soustředění na hru, na dění na jevišti, na své spoluhráče. Soustředění na sebe sama, na okolí. Skvělá možnost se něco nového naučit. Něco nového prožít a posílat dál. Vše pod dozorem lektorů ze skupiny improvizačního divadla S!T UP z Holandska.

Můžeme jen doufat, že se se svými novými kamarády z mezinárodního SEE YOU Festivalu potkáme. Někdy. Někde...

Petr

Adam Mojžíš na workshopu Grafity

Komimksová dílna: Petra Nováková a Martin Kříž s finskou lektorkou

Zpráva z workshopu

Každý účastník festivalu si mohl vybrat jeden workshop (tedy seminář či dílnu), který bude vyplňovat jeho dopolední program po celou dobu pobytu. Ten můj byl pro mne do posledního okamžiku záhadou; v přihlášce jsem totiž zaškrtnl kolonku s tajemným názvem „visual arts“, pod kterou jsem si nic konkrétního nedokázal představit. Když jsem na místě shledal, čemu jsem se to upsal, byl jsem otřesen. Grafity... Nepatřím mezi přívržence „street artu“. Už několik hodin před zjištěním toho mě vylekala první dvě festivalová představení (jednalo se vesměs o hip hop...). Měl snad toto být další infernální zážitek?! Naštěstí nebyl. Náš lektor nás nejprve nechal na dřevěné desky naspřežovat cokoliv. Výsledek nebyl valný. Podobné věci vidíme všude okolo sebe. Poté nám objasnil základní techniky psaní grafity, vysvětlil nám, jaké mají být optimální proporce písmen, proč je dobré dělat si náčrtky, řekl něco o barvách... Ptal jsem se ho, zda-li někdy sprejuje nelegálně po zdech. Odpověděl, že nikoliv. Prý je velký puntíkář, hodně vykresluje, pravděpodobně by poté dost rychle neutekl. Devět hodin jsme dohromady strávili na semináři a byl na nás skutečně vidět pokrok. Já dokonce změnil názor. Myslím, že jde skutečně o plnohodnotnou formu výtvarného umění, ovšem jen v případě, že to někdo umí.

Já-kub

Představujeme...Brass Orchestra

Brass Orchestra vznikl v roce 1995 a jeho řízením byl pověřen učitel žesťových nástrojů František Schejbal. K prvnímu vystoupení došlo v roce 1996 na Školní akademii v Městském divadle v Jaroměři. V té době zde působilo pouze osm hráčů, dnes jich zde působí již dvacet šest. V roce 2006 a 2007 se do činnosti a působení zapojili učitelé dechových nástrojů, začali zde působit i jako hráči. Od září školního roku 2009-2010 převzal dirigentskou taktovku učitel žesťových nástrojů Roman Horský.

Co ...prozradil pan učitel Horský: „V současné době nacvičujeme hru dechového orchestru v pochodové sestavě. Pro letošní rok počítáme s mažoretkami a byli bychom rádi, kdyby nám s nimi vyšel zájezd do zahraničí. V loňském školním roce jsme s nimi měli vystoupení v jaromeřském divadle a samostatný koncert v Polsku.“

a...členové orchestru: Ahoj, chtěla bych ti položit pár otázek ohledně tvého členství v Brass Orchestra, jak dlouho v něm hraješ? 6 let...3 roky...asi 4 roky. **Na co hraješ?** Na baryton, občas na trombon...na příčnou flétnu a pikolu...tenor, ale v současné době hrají na velký buben. **A baví tě to?** Ne že by mě to nebavilo, ale můj styl hudby to zrovna není...baví mě to, moc...docela mě to baví, je tam sranda, příjemné strávení času...**Co říkáš na pana učitele?** Někdy s ním třeba nesouhlasím, ale jinak je dobrej...pan učitel mi víc než vyhovuje...nemám připomínky...perfektní učitel, se kterým se můžu bavit o všem, se vším mi pomůže, je pro mě něco jako kamarád...

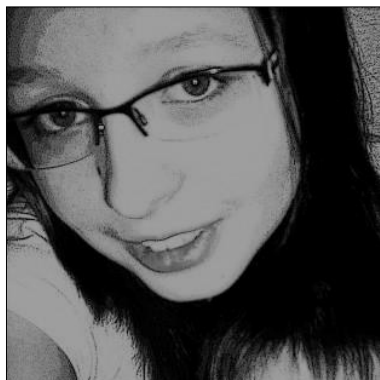

část žesťové sekce

Vzpomínáš si na první koncert, jaké to bylo? Přímo si nevzpomínám, koncertů už bylo mnoho, ale určitě jsem měl trému, ostatně to k tomu patří...První svůj koncert, co pamatuju, byl asi na festivalu ve Zbirohu. Když si

vybavím, jak naše vystoupení vypadalo, musím se smát. Takovejch chyb jsem neudělala snad za celý rok. První koncert si přímo nepamatuju, ale určitě jsem tam jen tak seděl a nehrál, protože jsem se pořád ztrácel...

ptala se Zdiš

...Michaelu Svobodovou

Ahoj Mišo, jak dlouho chodíš do ZUŠky na výtvarný obor?

Šestým rokem **Dva roky studuješ na střední škole, je výtvarně zaměřená?** Chodím na Střední průmyslovou školu stavební v Hradci Králové. Přímo tak zaměřená ale máme předměty, kde se můžeme výtvarně realizovat. **Účastníš se i mimoškolních aktivit?** Navrhuji a maluji komiks do školního časopisu a chodím do kroužku architektury.

Co plánuješ po střední škole?

Chtěla bych studovat vysokou školu se zaměřením na architekturu.

Kterým umělcům a jakému stylu dáváš přednost?

Z umělců je to Andy Warhol a Jan Kaplický a ze stylů Pop-art.

ptala se Blába

Přišel jsem... Pavel Herzog

Pamatuješ se, od kdy jsi chodil do základní umělecké školy?

Odmalička, asi od šesti let, chodil jsem do Základní umělecké školy v Žamberku k panu učiteli Tyrnerovi. Původně jsem se hlásil na piáno, ale ten rok zrovna nikoho nebrali. Starší brácha doma cvičil na trumpetu, tak jsem šel taky. Vždycky jsem měl na to postavu, ufouknul jsem to od 1. třídy od pololetí jsem už hrál na trumpetu. **Rád?**

No to nevím, ale vydrželo mi to dodnes.

A to tě nepotkala žádná krize? Nechtěl jsi toho někdy nechat?

Jo, chtěl jsem několikrát skončit. Ale potom jsem byl starší a v takové sedmé, osmé třídě jsem začal hrát v orchestrech a to mě hodně bavilo. Cvičit mě samozřejmě nebavilo, to nebaví snad nikoho, ale vyrovnávala to souhra v té době v přípravném orchestru. Hrály se písničky a znělo to. Potom jsem hrál všude možně v dechovkách v okolí. Vůbec jsem neuvažoval, že bych šel dál na konzervatoř. Bavila mě hodně matematika a rok jsem studoval na stavební průmyslovce. Bavilo mě počítání, ale zjistil jsem, že ta stavebka je víc o rýsování a to mě nebavilo. Tak jsem šel na konzervatoř!

Jen tak jsi šel? No, přijímačky dopadly. Hlásilo se tehdy ještě hodně dechařů, bylo nás devět, teď už takový zájem zase není. Vzali jen mě. Na konzervatoři jsem se hraní hodně věnoval. Profesor Houdek mě bral do symfonického orchestru, vyhrával jsem soutěže konzervatoři... Teď ještě studuji na Akademii v Praze hru na trumpetu v pátém ročníku, hraji v několika orchestrech a skupinách, mám plný úvazek ve Filharmonii Hradec Králové.

Jak to všechno stihneš?

Snažím se to kombinovat: zkoušky, koncerty s orchestry, koncerty v kostelech, vyučování...

Učíš poprvé?

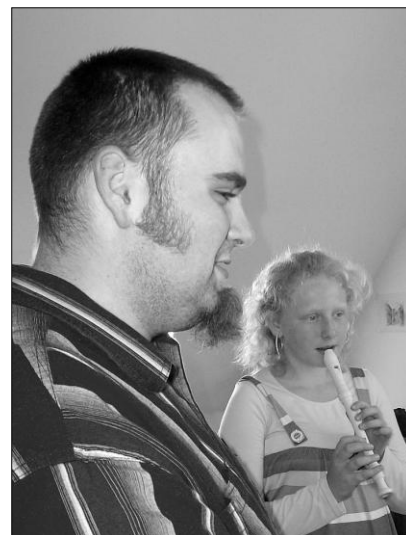
Ano, tady v ZUŠce to je premiéra, vyučuji pět hodin. Líbí se mi tu. Mám snaživé žáky a je tady příjemný kolektiv vyučujících.

Jakou by mohli mít žáci motivaci při hře na žesťové nástroje?

Dechové nástroje obecně jsou hodně žádané, hráčů není tolik a uplatnění je proto široké. Od klasiky, přes různé žesťové soubory, příležitostné hraní fanfár, symfonické orchestry, sólovou hru s doprovodem třeba varhan, dechové party a partičky, velké dechové orchestry, dechové sekce v popových kapelách, pohřby, svatby, plesové kapely... Každý nástroj má svá specifika, je jistě třeba talent, píle, zájem... Něco se dá vycvičit. Když má žák předpoklady a hraje dobře, má budoucnost. Je to také o přístupu učitele, musí zaujmout a vysvětlit.

Děkuji za vyčerpávající „návod“ a přeji at' se ti všechno, co děláš, daří!

Jé

při vyučování

...viděli jsme...

Svatbu s netradiční muzikou si přála paní učitelka Nikola Hájková (dnes už Prokopová). Po ženichově „ano“ zazněla hudba z filmu Sedm statečných a hned poté ze seriálu Ženatý se závazky.

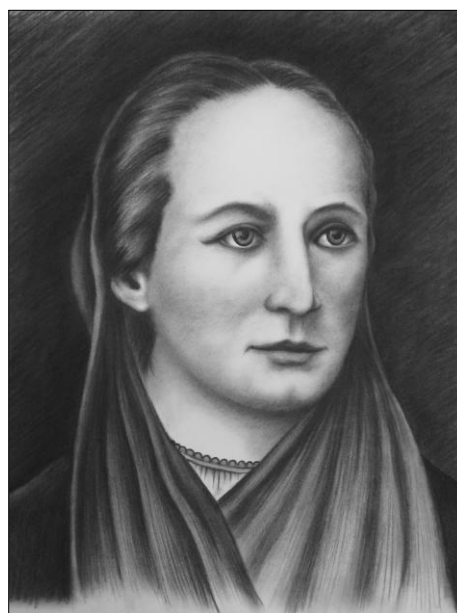
M. Zemková

Všem vdavekchtivým vzkazuje nevěsta: „Pokud chcete opravdu originální hudební doprovod na Vaši svatbě, nebojte se oslovit flétnový soubor naší školy. Mají odvahu hrát cokoliv a *ušijí* Vám repertoár na míru!“

... Martinu Zemkovou, Dorku Svobodovou, Petru Novákovou, Zdeňku Horáčkovou a Nikolu Prokopovou...

...Štěpána, Matěje, Moniku a Kristýnu o přestávce...

...Boženu Němcovou, jak ji nakreslil Jože Žlaus, slovinský výtvarník a přítel naší ZUŠky...

...Editu Valáškovou s tužkou a pravítkem...

...Zdeňka Rybu se sprejem...

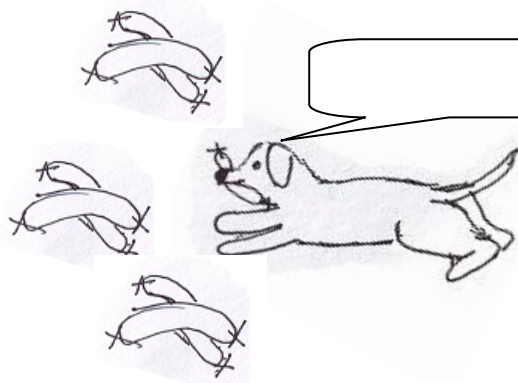
...a Zdeňku Horáčkovou se zmrzlinou v Dortmundu.

...zvítězili jsme!

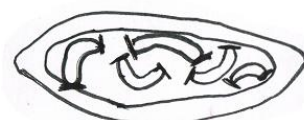
SOUTĚŽ pro VÁS: Doplňte krátký a výstižný text do „bubliny“.

Nejvtipnější příspěvky zveřejníme a odměníme! Vymýšlejte, pište a vhažujte do poštovní schránky Dr.Hutavému (přízemí vedle učebny LDO) nebo mailujte (dr.hutavy@seznam.cz) !

Už víte, co štěká pes na obrázku Gábiny Kašparové?

Uzávěrka soutěže je už 20. října! Neváhejte!

Vítězná myšlenka z minulého čísla:

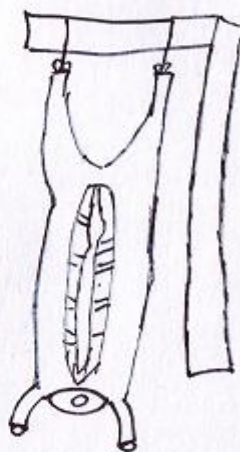
Kvalitativně i kvantitativně nejkvalitnější kvazuška ze všech kvalitních kvazušek s kvalitně prokvačeným nejedním kvartálem daleko kvalitnějším než ukvapený kvapík nekvalitního kvačení u PC, TV, DVD...

Přesně to si myslí Skokan zelený o Základní umělecké škole F. A. Šporka, Jaroměř.

Autorkou vítězné myšlenky je paní **Anna Holínská**, gratulujeme! CD čeká vítězku v redakci.

(Redakce se tímto omlouvá Skokanovi hnědému za chybu v jeho příjmení, které uvedla v minulém čísle. Velmi litujeme, že došlo k tomuto omylu, který se nám stává...jednou za deset let!)

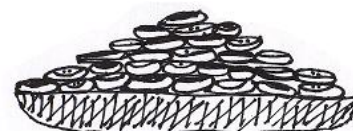
„To je zlaté posvícení, to je zlatá neděle! Máme maso a zas maso, k tomu kousek pečeně!“

Posvícenské koláčky

500g polohrubé mouky, špetka soli, 3 žloutky, 250g tuku, 1/4 l mléka, 25g droždí

Z droždí, cukru, vlažného mléka a trochy mouky zaděláme kvásek, který necháme vykynout. Do mísy dáme mouku, sůl, nastrouhaný tuk, přidáme kvásek, žloutky, mléko a zpracujeme v těsto, které necháme zakryté na teplém místě vykynout. Potom uděláme z kousků těsta kuličky, urovnáme je na plech a lžičkou nebo opačným koncem silnější vařečky uděláme důlek, naplníme nádivkou, posypeme drobenkou a koláčky upečeme v předehřáté troubě dorůžova. Ještě teplé je pocukrujeme.

Obrázky pod názvem **Posvícení** nakreslili žáci paní učitelky Radky Ulichové:

Kateřina Vašatová, Karel Chalupa, Gábina Kašparová, Kryštof Brouk, Natálie Hřilová, Anna Doušová, Lenka Jechová a Jakub Smotlacha

Fotografie do dnešního čísla laskavě zapůjčili: vlavla, M. Škrabka, aN, C. Holas, Jé, J. Žlaus a M. Svobodová

Do šatny

Víte jaký je rozdíl mezi školou a vězením?
Žádný. Sediš a nevíš za co.

Pepíček se probudí s výkřikem: „Příšerné!“
„Co se stalo?“ ptá se maminka.
„Zdalo se mi, že hoří škola!“
„To byl jen sen!“
„No právě!“

Syn se učí gramatiku: „Tati, jaký je to čas:
Maminka se potká se sousedkou.“
„Ztracený, synku, ztracený!“

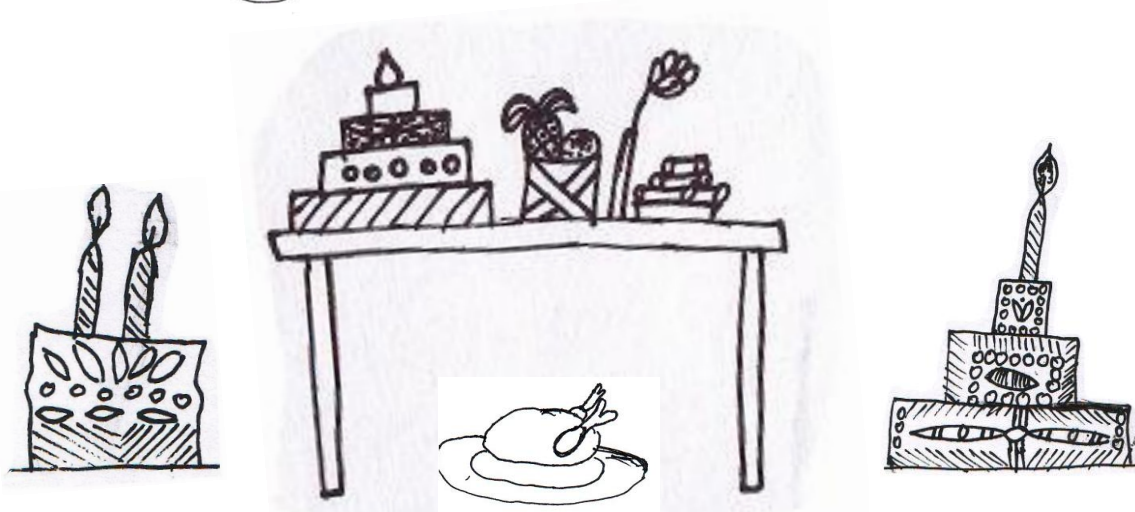
Ptá se otec syna: „Co to tam gumuješ, Pepičku?“
„Pan učitel mi říkal, abych si co nejdříve
tu pětku opravil.“

Ptá se syn tatínka: „Tati, co je to civilizace?“
„No, to máš tak, když chceš vědět, jaké je počasí, sedneš si
k televizi a počkáš si na zprávy místo toho, aby ses podíval
oknem ven.“

Ptá se syn tatínka: „Můžu se dívat na televizi?“
„Ano, ale zapnout si ji nesmíš!“

Maminka říká synovi: „Už jsi dost velký, musíš se naučit
jíst příborem!“
„A do které ruky si dám řízek?“

Pepíček hlídá svou mladší sestřičku, ale chce jít také na
ryby. Večer si stěžuje mamince:
„Nechytil jsem vůbec nic!“
„Buď trpělivý, když jí to vysvětlíš, příště bude určitě
potichu.“
„Ale o plašení nejde, snědla mi všechnu návnadu!“

**Zřizovatelem Základní umělecké školy F. A. Šporka, Jaroměř
je Město Jaroměř**

Základní umělecká škola F. A. Šporka, Jaroměř, Na Obci 142, 551 01 Jaroměř, tel. 491 812 356,
e-mail : zus.jaromer@quick.cz , dr.hutavy@seznam.cz , www.zus-jaromer.cz

2. číslo vychází 1. října 2010 jako ujištění: Slunce je, i když ho právě nevidíte!

redakční rada:

Já-kub (Jakub Maksymov), Petř (Petr Hrudka), TzjvK (Monika Němečková), Pijavka (Edita Valášková),
Ga (Kateřina Prášilová), aN (Jan Holínský), MAT (Martin Kříž), Zdíš (Zdislava Silverová)
úkoly z hudební nauky: MaKo (Markéta Kočí), dopisovatelé: vlavla (Vlastimil Kovář)
korektury, grafická úprava: Jé (Jarka Holasová), poradní hlas: palpa (Pavel Linha)